

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanae Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Paenitentiae rarum exemplum. ibidem

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1617.

in Hecticam declinante, cum à supremo die non longè abesse videretur, motus uti de Cælo cogitaret, ut qui diurnam isthuc non esset habiturus mansionem, dici non potest quantam vultu, voce, toto corporis gestu prætulit lætitiā, "Optatissimusque, ait, est mihi iste nuntius, maiorem enim ex hac voce percipio animi voluptatem quàm qui eo quod maximè in votis habuerint potiti sunt.) Post sumptum Viaticum, Christi Domini de Cruce pendens effigiem postulans, acceptam nunc ori, nunc pectori admouebat, nunc fixis intuens oculis ignea emittebat precum iaculà illà ex cupiditate profecta quâ dixerat se flagrare ut vnà cum Christo Crucis durissimo ligno posset configi. Aegritudine tota auditus nunquam fuerat de dolore villo suo aut molestia intulisse sermonem; nunc verò astanti cuidam (quocum libentissimè conferebat de beneficijs à Deo in seruos suos effundi solitis) indicauit se dextero in latere acerbissimum pati cruciatum; cuius cum originem quæsitus celare contenderet, suspensionem fecit singulari gratiâ datum esse in memoriam Christi in Cruce vulnerati. Dies quatuor qui interfuere dum sacro oleo vngeretur Psalmis Hymnisque recitandis insumpsit, illo Petri Damiani præcipue delectatus *Ad perennis vitæ fontem* &c. necnon versu Psalmi *letatus sum in his quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus.* Neque præter Cælestem patriam aut animo aut ore aliquid reuoluebat. Peractâ Extremæ Vitionis ceremoniâ, & impetratâ licentiâ, Rector: in corona his verbis est allocutus; "Pater Rector, O Pater Rector, Faciat R. V. ut hi sancti Fratres intelligant nihil vnquam virtutis aut spiritus solidi in me extitisse, (sed ad externam quandam speciem & ostensionem simulata & conficta omnia.) idem palam ut declararetur per Sacrosanctum Christi sanguinem & vulnera secundò obtestatus est. Petijt deinde facultatem se de more Societatis publicè accusandi. Tum rursus intuens Rectorem, eadem quâ prius obtestatione flagrauit ut in errorum expiationem iuberetur biennio toto in Purgatorijs flammis penas luere, cumque responsum esset, vnus Dei id esse statuere, denuò tamen inficit adiurans, ut necesse fuerit dicere, Age prout Deo visum fuerit esto duos annos in Purgatorio. Rogatus ut pium aliquod atq; vtile monitum præsentibus daret Sodalibus; Imprimis hortatus est ut promptissime, ac ne minimâ interpositâ morâ Superioribus in leuissimis etiam rebus morem gererent "Ne, inquit, in vos pari atque in me supplicio animaduertatur cui idcirco in ætatis flore vita præciditur quod me in isto negligentius gesserim, maiores longè in Religione facturus progressus si promptè obedissem. Tum Paupertatis eximiam curam commendauit, cuius ipse fuit studiosissimus. Sub vesperam cum rursus Rectorem conspexisset, manibus in formam Crucis pectori admotis per pretiosissimum Christi Sanguinem, & suauissimum Beatissimæ Virginis nomen obtestatur uti liceret die proximo elucente denuò Sacrosanctâ refici Eucharistiâ; tam in flammato desiderio spes voti facta est, At intempestâ nocte è cubili tanto impetu decidit in terram, ut strepitu excitus qui in vicino iacebat opem laturus contremisceret; roganti quid rei esset, respondet

æger,

Pœnitentiæ rarum exemplū.

Lucta cū dæmone.

ager, cum malo damone eiusque confortibus mihi lucta fuit.) cumque nocte reliqua non cessaret invidus serpens spectra molestissima obijcere, rursus paulò ante horam quàm cæteris surgendum erat allisus est solo; quàm luctatione imminutis vehementer corporis viribus creditum quidem est administrandæ sanctissimæ Eucharistiæ super sedendum fuisse, nisi ille extenuata extendens brachia & pectori applicans, hanc sibi ultimam fieri gratiam verbis affectuosissimis precatus fuisset, corpus etiam ad fidem faciendam conatus mouere, & linguam ostentare ad glutendum habilem; Pronunciatis igitur ex formula votis Religiosis datum est optato frui & diuino Hospite, in quem cogitatione defixus, cum aliquamdiu quasi sui vix compos hæsisset, sibi deinde redditus, & lumnam pietatem spirantia pauca effatus, corpore ad modestiâ composito supremam cum morte ingressus est luctam, quæ cum ad horam fere medium tenuisset, corporis compage soluta, animam placidissimè reddidit Creatori. Defunctum non nostri solùm sed & externi magnam veneratione profecuti sunt, propensum magis ad petendum, quam ad porrigendum auxilium. Qui exitus facile quæ fuerit antea vitæ sanctitas ostendit; faciet tamen ad Dei opt. max. gloriam illustrandam (qui in seruis suis quidquid inest perfectionis operatur) si pauca de gestis eius laudatissimis brevissimè complectar.

XXX. Intellexit optimus Adolefcens virtutis fundamentum locandum esse in sui abiectione; quare vt Religioſæ Disciplinæ ædificium in solido poneret, in hanc toto pectore incubuit. Fuerat excellenti dotatus ingenio, maturo iudicio, memoriâ felicissimâ, quæ in Philosophiæ cursu, quem propemodum confecerat, eluxere, literis etiam Græcis & Latinis egregiè excultus, de se tamen rebusque suis tam demissè sentiebat, vt posthabendum se omnibus existimaret, vehementerque laboraret vt rudis & tardus haberetur; si de loco ageretur, nouissimum vel ponet erga aliorum captabat; si de sede, maximè incommodam rapiebat; si quid pro more quotidiano inter Tyrones memoriter repetendum esset ex dictis, aut inter familiaria post mensam colloquia promendum, auscultatoris partes plerumque nisi iussus eligebat, magnaque diligentia tegebat quæ Deus illi concesserat dona. Dicebat forte quidam, "Perluasum habeo, mi frater, Dei famulos è vicinâ æternæ felicitatis expectatione plurimum mortis nuncio recreari:)" At ego, inquit, ex ijs non sum,, quapropter quid illis contingat, ignoro; crediderim tamen ita esse vti dicis.) Et certè oris serenitas eo maior quo horæ supremæ erat vicinior fidem facere poterat idem ipsum in se experiri. Fuerat illi semper in votis pro Christo sanguinem in Anglia fundere, & recte finire vitam: Rogatus an ad hoc testandum cuperet circumducto ad collum fune de vita decedere" desiderium, inquit, meum tanti non est vt istud merear. illico tamen vt in se ipse flagello animaduertret impensè postulauit. Alter (per occasionem Nouitij qui se inter Sodales accularat de vana cogitatione) iussus illius defectus in codicillos referre, dixerat per iocum audiente *Thoma* habete se

Eius Humilitas.
Ex ea quâ scripsit Rector relatione.